

[Aage Fogh.]

af Sommeren gaa videre for at komme til Ondets Rod; det er Gælden, der trykker, det er Gældsproblemet, vi skal løse, uanset om de Herrer, der maaske har det bedre paa visse Omraader, bliver milde eller ej.

Jens Thomsen: Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt en Overflytning af Forbruget fra Smør til Margarine kan befrygtes, kom Landbrugsministeren med nøjagtig den samme Begrundelse, som kom frem under første Behandling, nemlig at Mejeriorganisationerne har den Tro, at Forbruget vil ikke blive flyttet. Ganske spagfærdigt tilføjede Ministeren ganske vist til Slut: Dette er ogsaa min Mening. Jeg tror desværre, at Ministeren tager i umaadelig høj Grad fejl med Hensyn til dette, jeg tror, han tager saa meget fejl, at Tiden nok skal vise, at det bliver aldeles nødvendigt at indføre Forholdsregler over for Margarinen for ikke at flytte Forbruget fra Smørret til Margarinen.

Med Hensyn til vort Forslag om at stille 4 Mill. Kr. til Raadighed til Smør- og Margarinekort til de Personer, som daarligt kan taale den Prisforhøjelse, der er foreslaaet, kom Landbrugsministeren med nogle Udtalelser, som forbavsede mig i allerhøjeste Grad. Ministeren sagde, at 4 Mill. Kr. til de fattige er en Narresut. Et saadant Sprog har vi dog ikke hørt fra Landbrugsministeren under lignende Forhold, hvor vi har drøftet et Tilskud til de Klasser af Befolkningen. Jeg skal her henvise til, at vi har foreslaaet, at der gives 4 Mill. Kr. i de 8 Maaneder, Løven skal gælde; det vil sige 6 Mill. Kr. for et Aar. Over for dette staar den Kendsgerning, at Landbrugsministeren ikke er kommet med saadanne haanende Udtalelser, dengang det blev vedtaget at give 2½ Mill. Kr. til gratis Kød eller 6 Mill. Kr. i Tilskud til Svinekød, og naar vort Forslag netop omfatter samme Beløb som det største af de her nævnte, er det mig ganske ubegribeligt, at Landbrugsministeren kan fremsætte saa haanende Udtalelser om et saadant Forslag.

Men for øvrigt er vore Ændringsforslag ikke noget Ultimatum. Hvis Landbrugsministeren var villig til en Forhandling og ønskede dette Beløb forhøjet, ja, saa var vi villige dertil. Vore Forslag, der skal tilvejebringe Foranstaltninger, hvorigennem en Produktionsbegrænsning kan iværksættes, hvis det bliver nødvendigt — vi gaar ud fra og haaber, at det ikke bliver nødvendigt, men vi ved jo, at Landbrugsministeren stadig siger, at hvis vi faar Produktionsprisen for

Smørret, vil Produktionen stige ud over alle Grænser —, har vi netop stillet paa en saadan Maade, at en eventuel Reduktion af Produktionen kan gennemføres. Naar Landbrugsministeren siger, at de deri foreslaaede Foranstaltninger særlig vil gaa ud over Husmændene, er det absolut en Paastand, som Ministeren ikke kan bevise. Det er min faste Overbevisning, at Husmændene ikke anvender flere Foderkager pr. 100 kg Mælk, end der anvendes paa de større Gaarde, jeg vil snarere sige tværtimod, for naar de selv passer Køerne, kan de bedre faa Foderet udnyttet. Men vort Forslag er jo ikke tænkt som et Forslag, der skal benyttes i normale Tider. Vort Forslag gaar ikke ud paa at indføre en Afgift paa Foderkager under normale Forhold, det skal kun gælde under unormale Forhold, hvis det bliver nødvendigt at foretage en Produktionsindskrænkning med Hensyn til Smørproduktionen, paa samme Maade som det blev nødvendigt i sin Tid med Hensyn til Svineproduktionen.

Ministeren havde slet ingen Indvending imod vort vigtigste Ændringsforslag, angaaende Valutaattesterne. Jeg tager den Kendsgerning som en Anerkendelse af Forslagets Retfærdighed, og i Virkeligheden vilde der ved Vedtagelsen af vort Forslag kun ske dette, at Landbruget fik de Værdier, som tilkommer det, for Varerne, fik de Værdier, som indeholdes i Valutaattesterne, medens disse i Øjeblikket foræres væk til Monopolselskaber; der vilde kun ske dette, at Landmændene fik en Værdi, som hidtil er blevet os berøvet.

Landbrugsministeren kom med en Udtalelse om, at vi behøvede ingen Ængstelse at nære for, at Smørproduktionen ikke skal fortsættes, den skal nok fortsættes, ogsaa ud i Fremtiden, sagde Ministeren. Jeg synes, det er en noget kynisk Udtalelse. Tror Ministeren virkelig, at Landbruget, selv om det har den bedste Vilje dertil, kan fortsætte en stor Produktion, som giver Underskud?

Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde i sit sidste Indlæg: Lad os faa et Forslag, der er lige saa mange Penge i som i Venstres. I den Anledning vil jeg gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa vore Ændringsforslag. Det er min absolutte Overbevisning, at der indeholdes lige saa mange Penge i vort Ændringsforslag, som der indeholdes i Venstres, og saa har vort Forslag den betydelige Fordel fremfor alle de andre, at der er anvist fuld Dækning for de Udgifter, som vore Ændringsforslag medfører. Heller ikke det ærede Medlem Hr. Kyed havde nogen saglig Indvending at rette